

Omtale, nemlig det Punkt i Forslaget, som gaar ud paa at ophæve Tolden paa Melassefoder. Jeg skal minde om, at denne Bestemmelse fandtes ikke i det Forslag, som af mig oprindelig var fremsat i Folketinget i Fjor; men det blev tilføjet under Behandlingen der i Overensstemmelse med, hvad der tidligere har været vedtaget i Folketinget, og da jeg i og for sig anser Toldfrihed for Melassefoder for at være rimelig og forstandig, har jeg under disse Omstændigheder ikke fundet Anledning til at modsætte mig denne Ændring. Jeg tror, at de Betæneligheder, som fra visse Sider ere komne til Orde, vistnok maa siges at være overdrevne. Jeg kan vel forstaa, at det ærede 2det Medlem for 5te Valgekreds (Tesdaupf) helst vil være fri for, at Melassefoderet frigives. De betydelige Interesser, der knytte sig til Sukkerroedyrkingen i de Egne, som han repræsenterer, gør det rimeligt, at han udtaler sig derimod. Men han vil sikkert heller ikke være i Tvivl om, at jeg for mit Vedkommende ikke undervurderer Sukkerroedyrkingens Betydning for Ophjælpning af vort Landbrug, og at, hvis jeg havde den Tro, at der gennem den foreslaaede Toldfrihed blev tilføjet denne Virksomhed nogen virkelig Skade, vilde jeg være meget betænkelig derved. Men det kan jeg unægtelig paa ingen Maade tro. Det lille Beløb, det drejer sig om, er af forholdsvis saa ringe Betydning, at jeg tvivler om, at det overhovedet vil blive følt. Men paa den anden Side kan det ikke bestrides, at det er i Overensstemmelse saavel med Toldtariffens andre Bestemmelser som ogsaa med, hvad der er rimeligt og forstandigt, at Foderstoffer for Landbruget skulle være toldfri. Jeg tror ogsaa, at den Indtægt, som Sukkerindustrien her i Landet faar gennem Melassefoderet, egentlig ikke oprindelig har været paaregnet, den Gang Afgiftssatserne for Roesukker bleve fastsatte. Det, at benytte Melasse paa denne Maade, er først i de senere Aar kommet op, og den Gevinst, som derved opnaas, er en Tilgift til det, som oprindelig var forudsat. Naar det ærede Medlem mener, at naar Melassefoder bliver frit, vil der blive indført en Masse daarligt Stads, der kan blive ødelæggende for Køernes Maver, saa synes dette mig at være en for vidt dreven Omhu. Jeg tør antage, at Forbrugerne nok ville vide at skelne mellem, hvad der er godt og daarligt, og i alt Fald vil Erfaringen meget snart lære dem at holde sig til de solide Forretninger, der levere Varer, der due noget. — Nogen meget afgørende

Vægt paa hele dette Spørgsmaal har jeg ikke lagt, hvilket jo ogsaa fremgaar af, at jeg oprindeligt ikke har optaget dette Punkt i Lovforslaget; men paa den anden Side vilde jeg finde det meget urigtigt, om der af Hensyn til dette lille Punkt skulde lægges Forslagets videre Gang og dets Vedtagelse Hindringer i Vejen. Jeg vilde i det hele tillade mig at henstille til ærede Medlemmer at vise nogen Resignation, naar vi tale om Toldforhold; thi det er givet, at paa dette Omraade, hvor Anskuelserne til Dels staa saa stærkt mod hinanden, ville vi aldrig komme af Stedet, hvis enhver fuldt ud holdt paa at ville have sin Villie. Og da dette lille Lovforslag anviser Vejen til at raade Bod paa, hvad det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds med Rette betegnede som nogle af de værste Pletter paa Toldloven, mener jeg, at man vilde handle Uret, om man ikke ville se bort fra mindre væsentlige Ting, som efter ens Opfattelse maatte være Mangler ved Forslaget. Naar det dog maa erkendes selv fra meget forskellige Synspunkter, at det væsentlige i Forslaget betegner et Skridt i den rigtige Retning, vilde jeg meget bede at fæste Blikket paa det væsentlige og ikke at hænge sig for fast i det, som, naar det kommer til Stykket, ikke er det afgørende.

Stilling: Jeg maa erkende, at den højtærede Minister har Ret i, at det vilde være vanskeligt ved en Toldrevision ikke at komme til at krænke nogles Interesser, naar man skal fremme andres. Men der er dog det at bemærke, at naar man her tilsigter særlig at fremme Skibsbyggeriet, kunde det maaske være naaet ved blot at fritage Raamaterialierne for Told eller rettere at godtgøre Tolden paa dem, hvorimod de færdige Genstande kunde være undtagne fra Reglen. Jeg var nu ikke i Tvivl om, at det var Meningens med Forslaget, at de færdige Genstande ogsaa skulde rammes af § 2. Derpaa tydede jo ogsaa Bestemmelsen om de færdigsyede Sejl. Men jeg er heller ikke i Tvivl om, at Forslaget vil bidrage til, at vort Sejlmageri gaar ned og hjem, det vil ikke kunne klare sig i Konkurrencen. Jeg har selv under Undersøgelsen i Toldkommissionen set, hvorledes Snedkeriet her i Kjøbenhavn ved Bygningen af de russiske Panserskibe havde Arbejde for flere Hundrede Tusinde Kroner; men med den Udvikling, som Snedkeriet ad Maskinvejen har taget, og som har bevirket, at der nu her i Landet udføres færdigt Arbejde i